

raadet nærmest maa sammenholdes med, gives der altid en Formand for Bestyrelsen og en administrerende Direktør. Valget af Formand bør maaske foregaa hvert eller hvert andet Aar.

I § 2, 2det Stykke, foreslaas valgt Suppleanter for Erhvervenes Repræsentanter. Dette er unødvendigt, saa meget mere som Rigsdagen og Borgerrepræsentationen ikke vælger Suppleanter, og det kan paa et givet Tidspunkt være vanskeligt i vedkommende Institution at finde 4 Mænd, der egner sig. Derimod kan der i Løbet af den 6-aarige Valgperiode komme nye Mænd ind, der bedre egner sig end de valgte Suppleanter.

§ 6 handler om Forhøjelse af Bolværkspenge m. m. Det forekommer mig lidt mærkeligt i en Grundlov, som Loven om Havnen er, at optage Takstbestemmelser, der i Tidens Løb kan forandres. Jeg vil foretrække Kommissionens andet Forslag, hvori der udtales, at man finder det naturligt at søge den omhandlede Maksimumbestemmelse om Fastsættelse af Bolværks-, Bøje- og Pælepenge underlagt Administrationen, hvilket jeg synes har fundet sit Udtryk i Lovforslagets § 3, Punkt c, hvor der staar, at Ministeren skal godkende „Ændringer i de hidtil gældende Afgiftsbestemmelser eller Indførelse af nye Afgifter“. Kommissionen udtaler ved Omtalen af de forhøjede Bolværkspenge m. m., der betyder en Forhøjelse for bestaaende danske Rederier, Ønskeligheden af, at der ydes Skibsfarten Lempelser paa andre Omraader, særlig en Ophævelse af Konsulatsafgiften for Skibsfarten. Jeg gør mig til Talsmand for dette Ønske og tillader mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, hvad den daværende Udenrigsminister udtalte om denne Sag i 1905. Der forelaa et Forslag om at ophæve den sidste Halvdelen af Konsulatsafgiften i Løbet af 3 Aar, og Udenrigsminister Raben Levetzau udtalte derefter, at Regeringen fandt det urigtigt at binde Statskassen forud til at give Afkald paa den her omhandlede Indtægt om 3 Aar, da man ikke ved, hvorledes den finansielle Tilstand vil være til den Tid, men at han troede at turde udtale, at dersom Statskassens Tilstand til den Tid er tilstrækkelig god, og dersom det overhovedet harmonerer med de finansielle Forhold, vil Regeringen se sig i Stand til om en ikke alt for lang Tid at fremkomme med et Forslag til Konsulatsafgiftens fuldstændige Ophævelse. Derefter toges Ændringsforslaget tilbage. Dette forekommer mig at være det meste af et Løtte.

Men endvidere kan jeg henholde mig til den nuværende Finansminister, der som Folketingsmand i Samlingen 1907—08 meget varmt udtalte sig for, at denne for Skibsfarten saa trykkende Afgift ophævedes. Der tør vel altsaa heller ikke ventes, at den nuværende Finansminister vil sætte sig imod, at denne Afgift ophæves. Jeg haaber derfor, at det høje Ministerium vil finde sig foranlediget til at stille Forslag om at ophæve den Del af Konsulatsafgiften, der angaar Søfarten, det er nemlig ikke den hele.

Endelig skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at Frihavnen ikke omtales i Forslaget, og da den udgør en stor Part af Københavns Havn og paa Grund af de særlige Forhold sorterer under Rigsdagen og maa aflægge Regnskab til denne, vil det have sin Interesse at vide, hvorledes den højtærede Minister tænker sig dette Forhold ordnet i Fremtiden. Heller ikke omtales i Forslaget Regnskabsaflæggelse og Revision. Revisionen har hidtil fundet Sted i Finansministeriets Revisionskontorer. Der kan altsaa være Spørgsmaal, om der skal fortsættes dermed, eller om der, hvad jeg synes naturligt, dertil skal vælges et Par statsanerkendte Revisorer.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg haaber, at det maa lykkes at faa denne for Havnen saa vigtige Sag gennemført i denne Samling.

Enevold Sørensen: Bestyrelsen af Københavns Havn har hidtil stadig været noget ganske for sig selv. Havnen er ikke, som de 5 Statshavne, underlagt Regering og Rigsdag, men den er heller ikke, som samtlige Købstæders Havne, underlagt Kommunalbestyrelsen. Før den Ordning af Københavns Havns Bestyrelse, der indførtes i 1858, og som nu ved det foreliggende Forslag tilsigtes forandret, bestod Københavns Havns Bestyrelse af Københavns Politimester, en af Byens Raadmænd, to Medlemmer, valgte af Byens Borgerrepræsentanter, Københavns Stadsbygmester og en Søofficer, der var Havnekaptajn, altsaa væsentlig en kommunal Bestyrelse, men med Kancelliet og senere Ministeriet som Overmyndighed med uindskrænket Myndighed i alle Sager. Da København fik den nye Kommunallov af 4. Marts 1857, bestemtes det i dens § 1, at under Magistraten kan ogsaa henlægges andre Sager end dem, der for Tiden henhører derunder, deriblandt Havnevesenet efter nærmere fastsatte Regler. For at gennemføre denne Løfteparagraf forberedte Indenrigsministe-